

FREDMANS SÅNG N:O 31 - Om fiskafänget Opp Amaryllis!

Text Carl Michael Bellman (1740–1795)

1. Opp, Amaryllis! Vakna min lilla!
Vädret är stilla, luften sval.
Regnbågen prålar, med sina strålar
randiga målar skog och dal.
Amaryllis, låt mig utan våda
i Neptuni famn dig frid bebåda!
Sömnens gud får icke mera råda
i dina ögon, i suckar och tal!

2. Kom nu och fiska — noten är bunden —
kom nu på stunden, följ mig åt!
Kläd på dig tröjan, kjorteln och slöjan,
gäddan och löjan ställ försåt!
Vakna, Amaryllis lilla, vakna —
låt mig ej ditt glada sällskap sakna!
Bland delfiner och sirener nakna
ska vi nu plaska med vår lilla båt.

3. Tag dina metspön, revar och dragen!
Nu börjar dagen — skynda dig!
Söta min lilla, Tänk icke illa!
Skulle du villa neka mig?
låt oss fara till det lilla grundet
eller dit bort till det gröna sundet,
där vår kärlek knutit det förbundet,
varöver Tirsis så harmade sig!

4. Stig då i båten! Sjungom vi båda!
Kärlek skall råda i vårt bröst.
Eol sig harmar, men när han larmar,
i dina armar är min tröst.
Lycklig uppå havets vreda bölja
i din stilla famn, kan jag ej dölja
hur i döden hjärtat vill dig följa...
Sjungen, sirener, och härmen min röst!

*Sången hörde troligen till Bellmans opera **Fiskarena**. Kung Gustaf III:s stora operaintresse inspirerade Bellman att försöka skriva en opera. Den fick dock usel kritik av hovet och Bellman ombads omarbete operan, vilket gjorde att han tydligen övergav projektet. Sången är daterad till 1773. Förebilden till kvinnan i båten kan ha varit Wilhelmina Norman, som Bellman uppvaktade sommaren 1773. Någon förlaga till melodin har inte hittats. Somliga har hävdats att den därför måste vara komponerad av Bellman själv. Det är möjligt, men några bevis finns det inte.*